

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

МАТЕРІАЛИ

XI Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

ОДЕСА-2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

М А Т Е Р І А Л И

XI Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

(Одеса, 20-21 квітня 2023 року)

Одеса -2023

УДК: 37+316.61

Освіта та соціалізація особистості. *XI Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених* (Одеса, 20-21 квітня 2023 р.) 103 с.

Рецензенти:

Бойко Анжела Іванівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософських і політичних наук Черкаського державного технологічного університету

Халапсис Олексій Владиславович - доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпровського державного університету внутрішніх справ.

Збірник матеріалів Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Освіта та соціалізація особистості» вміщує матеріали, які досліджують освіту ХХІ століття, інновації та перспективи розвитку; стан та проблеми реформування системи української освіти; філософію освіти перед викликами сучасності; молодь в освітньому просторі: механізми соціалізації та самореалізації; соціальну адаптацію особистості в умовах суспільних трансформацій; ціннісні орієнтири та культурні практики особистості в українському суспільстві та розглядаються девіації та суспільні рухи у соціальному просторі сучасної України. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, здобувачів освіти.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Чумак Єгор Олександрович, студент 3 курсу соціально-гуманітарного факультету спеціальності 033 Філософія Університету Ушинського

Виноградова Наталія Михайлівна, кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,

ПРОБЛЕМА ПРОВИНИ ТА ПОКАРАННЯ В КНИЗІ ЙОВА

Книга Йова - книга Старого Заповіту Біблії і Танаху. Книга названа за іменем головного персонажу - Йова. Книга постала імовірно у V ст. до н. е., тобто в часи коли ізраїльтяни з болем пізнавали, що повернення з неволі до Єрусалима не супроводжується так довго очікуваним щастям і добробутом. Поетична частина книги є більш ранньою. Прозовий пролог та епілог є більш пізніми частинами. Остаточного вигляду книга набрала у часи Селевкідів у III ст. до н. е., з цього періоду походить ймовірно гімн на честь мудрості та промова Елігу.

Книга Йова - високопоетичний твір Святого Письма, складається із трьох частин: прологу та епілогу, написаних прозою та середньої частини написаної віршами.

Книга починається із представлення її головного героя. Йов жив у землі Уц, в північній частині Аравії, "був невинний та праведний, і богобоязливий і віддалявся від зла", а за своїм багатством "був більший від усіх синів Сходу". У нього було сім синів і три дочки, що склали щасливе сімейство. Цьому щастю позаздрив Сатана і перед обличчям Бога став стверджувати, що Йов праведний і богобоязливий тільки завдяки своєму земному щастю, з втратою якого зникнуть і всі його благочестя. Щоб викрити цю брехню, Бог дозволив Сатані випробувати Йова всіма лихами земного життя.

Сатану не слід конче ототожнювати з князем темряви, оскільки ця постать не є однозначна. Не применшуючи його ролі в оповіданні слід зазначити, що не Ворог, а Бог є головною дійовою особою. Сатана - лише його знаряддя. Він позбавляє його всього багатства, всіх слуг і всіх дітей, а коли і це не похитнуло Йова, то Сатана вразив його тіло страшною проказою. Хвороба позбавила його права перебування в місті: він повинен був піти за його межі і там, скребти струпи на своєму тілі черепком, сидів у попелі і гною. Всі відвернулися від нього. Бачачи його страждання, його дружина говорила йому: "Ти ще міцно тримаєшся в невинності своїй? Прокляни Бога і помреш!... А він до неї відказав: Ти говориш отак, як говорить яка з божевільних!... Чи ж ми будемо приймати від Бога добре, а злого не приймемо? При всьому тому Йов не згрішив своїми устами...". Таким терплячим був Йов. Він позбувся всього і сам захворів, терпів образи і приниження, але не нарікав, не скаржився на Бога і не сказав проти Бога жодного грубого слова. Про нещастя Йова почувли друзі його Еліфаз, Білдад і Цофар.

Після короткого вступу вміщено довгий поетичний діалог у формі розмови чотирьох приятелів, що становить основну другу частину Книги. Сім днів вони мовчки оплакували його страждання; нарешті вони стали втішати його, запевняючи, що Бог справедливий, і якщо він страждає тепер, то страждає за якісь гріхи свої, в яких повинен покаятися. Ця заява виходила із загального старозавітного уявлення, що всяке страждання є відплата за якусь неправду. Втішаючи його друзі вступають у суперечку і намагаються знайти в Йова будь-які гріхи, які виправдали б його нещасну долю, як доцільну і осмислену. Але і в такому стражданні Йов жодним словом нарікання не згрішив перед Богом. Він твердить, що не згрішив і відкидає цю думку друзів. Зло бо й страждання можуть, мовляв не тільки мати значення кари за гріхи, а й значення проби і іспиту, очищення й викупу, перестороги й заслуги. Ця остання властивість зла — саме його заслуговувальний, заступний характер, коли хтось страждає за інших стала ясною для людської думки лише у Новому Завіті, по стражданнях Ісуса Христа за гріхи людей.

Молодий Елігу, що приєднався до дискусії, незадоволений словами ані Йова ані його співбесідників подає думки про виховний бік болю та страждання. Поетична частина Книги закінчується виступом самого Бога. Спочатку Він звертається до Йова і за допомогою численних питань підводить його до усвідомлення того, що людина не має права піддавати сумнівам вироки Бога, безконечно мудрого і всемогутнього, навіть коли вони є незрозумілими для людського розуму. Вислухавши аргументи Бога, Йов визнає нерозважливність своїх слів, якими він домагався пояснень від Бога.

В епілозі засуджуються висновки приятелів Йова й коротко розповідається про щасливе повернення Йовові його давнього благополуччя. Скоро він зцілювався від своєї хвороби і розбагатів вдвічі більше, ніж раніше. У нього знову народилося семеро синів і три дочки. Він прожив після цього в щасті 140 років і помер у глибокій старості, залишивши всім приклад терпіння.